

5 broden en 2 vissen (Joh. 6, 1-15, leesrooster 24 april)

Toen Jezus zijn ogen opsloeg en zag dat er een grote menigte naar Hem toekwam vroeg Hij aan Filippus: "Hoe moeten wij brood kopen om deze mensen te laten eten?" Dit zei Hij om hem op de proef te stellen, want zelf wist Hij wel wat Hij ging doen. Filippus antwoordde Hem: "Wil ieder ook maar een klein stukje krijgen, dan is voor tweehonderd denariën brood nog te weinig." Een van zijn leerlingen, Andreas, de broer van Simon Petrus, merkte op: "Er is hier wel een jongen met vijf gerstebroden en twee vissen, maar wat betekent dat voor zo'n aantal?" Jezus echter zei: "Laat de mensen gaan zitten."

Wie kent niet bovenstaande passage uit het verhaal 5 broden en twee vissen. Het verhaal van delen en vertrouwen dat zo vaak tijdens Eerste Communievieringen verteld wordt. Waar Filippus gelijk gaat rekenen en constateert dat het onmogelijk is om zoveel mensen te eten te geven, zo probeert Andreas nog wel naar een oplossing te zoeken. Maar allebei lijken ze te vergeten dat Jezus wel vaker wonderen verricht heeft. Dat ze op Jezus kunnen vertrouwen.

Het jongetje vertrouwt wél op Jezus en houdt het brood niet voor zichzelf. En door die beslissing om het aan Jezus te geven maakt hij het verschil.

Jezus maakt gebruik van wat er op dat moment is. Hij neemt dat, zegent het, breekt het en geeft het terug. Hij laat zich niet leiden door angst voor tekort. Hij leert zijn leerlingen om op een wonder te durven hopen, om te vertrouwen op de kracht groter dan zichzelf.

In hoeverre durven wij te delen en te denken in mogelijkheden in plaats van beperkingen? In hoeverre laten wij ons leiden door ons hoofd in plaats van ons hart? Durven wij nog te hopen op een wonder? Laten we open staan voor wonderen in ons leven en vertrouwen op een groter plan.

Jeanine van Weert